

Λόγος Σερίφ,
λαμπροῦ ἐρίφ.

Βουλή μουλή ἐλέανε, ἀμὰ τί πρᾶμμα εἶναι
σακὶν ποτὲ ἐν ὕρεψε νὰ μάτῃ ἡ ψυχὴ μου,
ἦρτα ἐντῷ μπετααβᾶ, — μείνε, μοῦ λένε, μείνε !...
κι' εἶπα ἄς μείνω' ἔκαμα ἀρτίκ τὴν προσευχή μου,
πασμάκῃα μου ἰφόρεσα, σαρίκι, ἀντεριά μου,
μπιλέμ Βουλή ἐτράβηξα γιὰ τὴν ἐλευτεριά μου.

Πόντι μου ντὲν ἐπάτησα Βουλή, εὐτὺς ἀσκέρι
γιουρούστησι ἐπάνω μου ἀρπάζει μου ἰχέρι.
'Σέτη πολλά, σαγλίκ ἰλάν, μοῦ λένε, καὶ 'στὴν Πόλι
καὶ μάτς καὶ μούτς τὸν ντουλό σας γλυκοφιλοῦνε ὅλοι,
καὶ ντεμενάδες ἀπὸ 'ντῷ καὶ γιούργῃα ὅσοι ὅσοι,
ἰσὶ ὀβερκῃᾶς μέσ' 'στὴ βοή ἐντίνανε καμπόσοι.

Τζάνουμ, φωνάζω, σώνει πᾶ γιὰ τὴν ἐλευτερία !...
'Ἀρτίκ ἐμπῆκα 'στὴ Βουλή, βλέπω λοῆς ἀνθρώπους,
ῥωτάω τ' εἰν' ἐκεῖ 'ψηλά ; ἀκούω « τωρεῖα, »
ἰσὶ τί εἶναι χαμηλά ; μοῦ λέν ἀντιπροσώπους. »
'Ρωτάω πάλι τί τὰ 'πῇ ; μοῦ λέν τὰ 'πῇ 'Ελλάντα,
ἀρτίκ ἐξαπλωτήκαμε οὗλοι ἀράντ' ἀράντα !

'Ανταμ τὸν λόγον, Πρόεδρε, ἓνας ἐκεῖ φωνάζει...
ἄιντε νὰ ντιοῦμε τί τὰ 'πῇ νὰ κάνουμε ἰχάζει.
Τὸν λόγο τέλούμε καὶ 'μεῖς φωνάζουν ἄλλοι ντέκα·
καυγᾶ τὰ κοπαρντίσουνε, εἶπα ἐγὼ, ἰστέκα.
'Οχι τὸ τέλούμε ἐμεῖς, εἴσαστε πουλημένοι,
'Οχι τὸ τέλούμε ἐμεῖς, εἴσαστ' ἀγορασμένοι.

'Αφεριμ κόπτησα κι' ἐγὼ, αὐτὸ Βουλή, μπρέ, εἶναι ;
'Ελλάντα εἶναι. μπρέ, αὐτὴ ; αὐτὸ εἶναι 'Ατῆναι ;
αὐτὸ εἶναι βασίλειο ; αὐτὸ ἐλευτερία ;
Σύνταγμα μίνταγμα αὐτό ; αὐτὸ φιλοπατρία ;
'Αλλάχ τζιτζάν κιοπόγλου γιὰ ! ντικὸ μου βιλχέτι
ἐλευτερία εἴχαμε χίτς ὀλμασα μπερκέτι !

Σακὶν προῦπολογισμὸ ντύσκοιο εἶναι πρᾶμμα ;
ντύο καὶ ντύο τέσσερα, ἐσὺ ντὰ ντύο πέρνεις,
πέρνω κι' ἐγὼ τὰ ἄλλα ντηό, μπιλάντζο, νὰ τὸ τάμμα,
ἔτσι λαϊμό σου γλύτωσεις, ἐν τέρνεσαι, ἐν τέρνεις.
Γιόζαμ ἰσουμπορλούδικος λογαριασμὸς φουσκόνει,
πέρνεις ἐσὺ. πέρνω ἐγὼ, 'Ελλάντα μεγαλόνει.